

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 72. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1839_621-txt-shoot-idm3991.pdf (tilgået 15. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

No. 14.

- 1 Naar Nat udvælder
Fra sorten Sky,
Og Maanen kvælder
Til Morgengry,
Mens Gode blunde,
Har travlt de Onde,
For Lyset skye!
- 2 Da voxer Vingen
Paa al Udyd!
"Nu seer mig Ingen,"
Det er dens Fryd,
Den har i Mørke
Sin Rod og Styrke,
Sit Skryl og Skryd.
- 3 Dog, i det Høie
Der boer en Drot,
Med aabent Øie
For Ondt og Godt,
Og Lys, til Lykke,
Er uden Skygge
I Herrens Slot!
- 4 Han saae fra Himlen
Med Lynilds Blik,
Paa Kæmpevrmlen,
Med Kains Skik:
Trods Jordens Herre,
73Fra Ondt til Værre
De fremad gik!
- 5 Da falske Kvinder
For Diser gik,
Med Rosenkinder
Og Tjørne-Blik,
Med trinde Lemmer,
Og klingre Stemmer,
Og Skiøge-Nik!
- 6 De Tryllerinder
Fra Kains By,
Som Sole blinder
De Hyrder blye,
Hvor de indtage,
Kun Dommedage
For Støvet grye!
- 7 Fra Gudesønner,
Som ei sig bør,
Da lyde Bønner
Til Troldemø'r,
Da Jetter fødes
Og Kræften ødes
Og Fromhed dør!
- 8 Fra Hytten stiger
Et Kæmpe-Kuld,
Som efterhiger
74Kun Glands af Muld,
Gjør Bjerg af Dale,
Og tækker Sale
Med røden Guld!

- 9 Med Niddings-Værker,
Mod Gud og Ret,
De Mindesmærker
Sig reise tæt,
Som bedst de mægte,
De Kuld uægte
Af Gude-Æt!
- 10 Men Han deroppe,
Hvis Skamler staae
Paa Bjergetoppe
Og Skyer graae,
Han høres sværge:
Brat over Bjerge
Skal Bølger gaae!
- 11 Omsonst for Døve
Kun Ordet spaaer,
Dog vil Jeg tøve
I hundred Aar,
Og grandt dernede
Om Anger lede,
Til Timen slaaer!
- 12 Men, Kæmper bolde!
Hvad end I tro'r,
75Ei har til Trolde
Jeg skabt Min Jord,
Da, dybt begravet,
Den steeg af Havet,
Alt paa Mit Ord!
- 13 Jeg før den sænker,
Med Blomst og Træ,
Fuldlavt da bænker
Jeg Folk og Fæ,
Kun Faa besinde,
Hvor Fugle finde
Da Kvist og Læ!
- 14 Dog, hør, du Gæve,
Min *Enochs* Søn!
Vil høit du svæve
Med Mig i Løn,
Byg lavt ved Bølge,
Til dig med Følge,
Mens Bøg er grøn!
- 15 Ja, skil med Egge
Nu Træ fra Bark,
Og byg en Snekke,
Og kald den *Ark*,
Og digt den nøie
Til rask at pløie
Min Vintermark!
- 16 Mens Kæmper bukke,
Og Folk uddøe,
76Mens Bjerge dukke
I dyben Sø,
Sig Arken hæve,
Blandt Skyer svæve
Den Verdens-Øe!
- 17 Naar Jorden hærges,
Fra Øst til Vest,
Med dig skal bjerges

- Fuldmangen Giæst,
Fra Bjerg og Dale,
I Bølge-Sale
Paa Havets Hest!
- 18 De Kæmper trygge,
Med spodske Smiil,
Saae *Noah* bygge
Sin *Ark* med lil,
Blandt Færreds-Snekker
En sær Tredækker
I Kæmpe-Stiil!
- 19 Fuldbreed som Hvalen,
Men længer dog,
(Trehundred Alen)
Det var den Kaag,
Med Dør paa Boven,
Med Glug foroven,
Paa Kistelaag!
- 20 Ei længer tøve,
I Skov, paa Mark,
77Nu Lam og Løve,
Men tye til Ark,
Med Kvæg og Hjorte,
Hvor ei mon skorte
Paa Straa og Bark!
- 21 Med Nattergale,
Som aldrig før,
Med Spurv og Svale,
Fra Hald i Nør
Sig Ørne sanke,
Med Næb de banke
Paa Arke-Dør!
- 22 De randt saa fage,
I Travlhed stor,
De Løbedage,
Til selv ombord
Gik Enochs Frænde,
Med Sønner trende.
Farvel nu, Jord!
- 23 De Kæmper trygge,
Trods Heltens lil,
Blev ved at bygge
I Bjerge-Stiil,
Mens Møer milde
Holdt Bryllupsgilde
Med spodske Smiil!
- 24 Seer I, histoppe
Nu seiler han
78Paa Fjeldetoppe,
Den fromme Mand!
Da ruller Torden,
Da revner Jorden,
Med Brag paa Stand!
- 25 Nu Himlens Sluser
Oplades brat,
Og Havet bruser
I bælgmørk Nat,
Og Roser blegne,
Og Kæmper segne

Med Suk fuldmat!

26 Snart over Vandet,
I Morgengry,
Der sees ei Andet,
End kulsort Sky,
Og Kæmpekroppe,
Og Klippetoppe,
Og *Noahs* By!

27 Syndfloden levner
Ei Plet af Land,
I Sky nu stævner
Den vilde Strand,
Ad steile Stræder,
Paa Klippe-Kiæder,
Som over Sand!

28 Saa leged Hvalen
Med Klipper graae,
79At femten Alen
De under laae,
Som høiest gro'de,
Og nødigst lode
Sig overgaae!

29 Vel mødt, i Strande,
Her over Sky!
Saa stærke Vande
Da kvad paa Ny;
I firti Døgne,
Og alle søgne,
De blev saa krye!

30 De Smaafisk glade,
Ved Sky fuldtæt,
Da hevned Skade
Paa Maagers Æt,
Ja fik i Tale,
Trods høie Sale,
Selv Ørne let!

31 Da Orme-Hæren,
Med Kuld paa Kuld,
Var stolt af Æren
At boe i Muld,
Da holdt de Gilde,
Saa høit de vilde,
Da fik de Huld!

32 Sig Kæmper høie,
I Konge-Dyb
80Da maatte bøie
For Madik-Tyv!
Da kunde fare,
Trods Hjort og Hare,
Det mindste Kryb!

33 Dog, under Dække,
En Verden tryg
Bar *Noahs* Snekke
Paa Bølgens Ryg,
Med Kæmpege,
Og bedre Sange
End Surr af Myg!

34 *Der* otte Sjele,

- Trods Bølge-Brag,
Med Mund og Mæle,
Sad under Tag
Af Rør fuldgode,
Som randt af Rode
Den *sjette* Dag!
- 35 Ja, Borg hin prude,
Skiøndt bygt fuldsnart,
Som Gud gav Rude
Af Speilglas klart,
Og ingenlunde
Lod gaae til Grunde,
Var vel forvart!
- 36 Af Muld kun bygget,
Den er dog bold,
81Staaer overskygget
Af Herre-Skjold,
Er væn til Skue,
Paa Blomstertue,
Fra Old til Old!
- 37 Med Seierværket,
Som evig gaaer,
Bag *Plankeværket*,
Den stod et Aar,
Som Støv for Dommen,
Paa Afgrundsflommen,
Med bange Kaar!
- 38 Trods brede Skygger
Fra Mørkheds Land,
Den Borgs Indbygger
Paa vilden Strand,
I Glands dog sidder,
Med Fuglekvidder
Om Kongestand!
- 39 For Drot ham kiender,
Trods bange Kaar,
Dog Ørn som Ænder,
Og Ulv som Faar,
Mens Nattergalen
I Skyggesalen
Hans Livvers slaar!
- 40 Og Gud forglemmer,
Paa Bølgen blaa,
82Ei Lærkestemmer,
Ei Spurven graa,
End sige Muldet,
Hvor Himmel-Guldet
I Grube laae!
- 41 Nei, *Han* som stilled
I Mand paa Fod
Sit eget Billed
Med Kiød og Blod,
Drot af Guds Naade,
Han vilde raade,
Paa Vaanden Bod!
- 42 Hør, Vinden suser
Nu Dag og Nat,
Og Himlens Sluser
Sig lukke brat,

- For Væld franeden,
For Bundløsheden,
Er Pind og sat!
- 43 Sig Bølgen kaster,
Og segner mat,
Storvragets Master
Nu dages brat,
Og Arken strander,
Og Verden lander
Paa *Ararat!*
- 44 Sin Glug oplader,
Med stille Sind,
83Den Folkefader,
Paa Fjeldetind,
Vil Sandhed vide,
Slet ikke lide
Paa Hjernesvind!
- 45 Valravnen skaaret
For Tungebaand,
Har *Noah* kaaret,
Og sat paa Haand:
Vær snar paa Vinge
Mig Bud at bringe,
Om Jord har Vaand!
- 46 Sin Herre sviger
Dog sorten Ravn,
Med Flid undviger
Han Glug og Stavn,
Rødsokket gynger
Paa Aadseldynger
Han uden Savn!
- 47 Da randt i Sinde
Den Drot saa prud,
End var derinde
Det bedste Bud;
Mod Himmelbuen
Da svang sig Duen
Af Gluggen ud!
- 48 Snart favned Arken
Den Fugl saa spag,
84Som savned Marken
Med Træ og Tag,
Paa Bjergetoppe
Og Liig at hoppe,
Var ei dens Sag!
- 49 En Uge lænter
Den Drot saa prud,
Og sikkert venter
Han bedre Bud,
Med Turtelduen,
Som svang mod Buen
Af Glug sig ud!
- 50 For Fugl i Lunde
Og Mand i Bur,
Eens ingenlunde
Gaae Soel og Uhr,
Saa Dag for Due
Var kort paa Tue,
Men lang i Skur!

51 Med Aften-Svalen,
I Solbjergs-Lag,
Til Bølge-Salen
Med Gopher-Tag,
Kom dog fra Lunde,
Med Nytt i Munde,
Den lange Dag!

52 85Luk op foroven!
Her er et Brev,
Som Gud i Skoven
Om Vaaren skrev,
Af Kæmpebogen
Til ham i Kaagen
Et Blad jeg rev!

53 Saa Aftenrøden
I Arkestad,
Om Eftergrøden
Udraabde glad,
Da Fugl fra Lunde,
Med Mai i Munde,
Paa Gluggen sad!

54 Olivenbladet
Fra grønne Lund,
I Aandebadet
Af Duemund,
Paa speilklar Skive!
Hvem kan beskrive
Den Aftenstund!!
